

Åsle tå, Åsle sn, Vartofta hd, Skarab. l.

3.

Man säger, att en person "bor på Tån" eller att en stuga "står på Tån". Personerna i fråga kallas vanligen "tåara" i pl. (tåare m. sg.), en äldre man särskilt "tågubbe", en äldre kvinna "tåkäring" och ett barn "tåonge". En stuga på Tån kallas "tåstuga".

Den väg, som slingrar sig fram över Tån, kallas "Tågata" (best. o. obest. sg.). Mellan denna och bäcken i N ligga mellan stugorna några små täppor eller "planteland", vanligen kallade "tålöcker" i pl. (tålöcka f. sg.).

Från gårdarna, som ligga på den gamla byplatsen går man "ner te Tån" och från längre bort belägna gårdar "fram te Tån", liksom man från dessa även går "fram te bun". Från broarna över bäcken och i riktning från denna går man "upp på Tån", och från Prästgården i V räknat går man "fram på Tån" eller "upp på Tån".

Erik Sandberg 1941.